

عنوان مقاله:

حکم اکراه به خودکشی و مستندات آن در فقه امامیه و حقوق ایران

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در فقه، حقوق و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

الناز اکبرزاده سراج - دکتر حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه بین الملل پردیس کیش، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

خودکشی نوعی قتل نفس همراه با وحدت قاتل و مقتول است. اسلام خودکشی را گناهی نابخشودنی دانسته و آن را در زمره گناهان بزرگ قرار داده و مرتکب آن را مستوجب عقاب و کیفر اخروی میدانند. اهانت به خداوند متعال است و اسلام نیز به این دلیل، چنین اهانتی را نسبت به خالق تحمل نکرده و آن را گناهی نابخشودنی اعلام کرده است. در اکراه، دو عنصر «درخواست» و «تهدید» وجود دارد و موضوع این مقاله اکراه خودکشی است. ماده ۳۷۹ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ درباره اکراه بر رفتار سبب جنایت بر اکراه شونده مقرر می دارد: «هرگاه کسی دیگری را به رفتاری اکراه کند که موجب جنایت بر اکراه شونده گردد، جنایت عمدی است و اکراه کننده قصاص می شود مگر اکراه کننده قصد جنایت بر او را نداشته و آگاهی و توجه به اینکه این اکراهنوعا موجب جنایت بر او می شود نیز نداشته باشد که در این صورت جنایت شبه عمدی است و اکراه کننده به پرداخت دیه محکوم می شود.» در این خصوص میان فقها و انتساب ضمان به اکراه کننده در خودکشی اختلاف وجود دارد. ماده مذکور نیز در قانون مجازات اسلامی به طور صریح به مبحث اکراه بر خودکشی اشاره ننموده است. با توجه به مطالب پیش گفته در این مقاله به بررسی حکم اکراه به خودکشی و مستندات آن در فقه امامیه و حقوق ایران می پردازیم.

کلمات کلیدی:

خودکشی، اکراه، قتل، تسبیب، مباشرت، فقه، قانون.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1400464>

